هرکس با ایمان به الله و تصدیق وعده هایش، اسبی را در راه الله (برای جهاد) نگه داری کند، خوردن، نوشیدن، ادرار و سرگین آن اسب در ترازوی نیکی های صاحبش ثبت و منظور می شود.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ احْتَبَسَ فَرَساً فِي سَبِيلِ اللهِ، إيمَانَاً بِاللهِ، وَتَصْدِيقَاً بِوَعْدِهِ، فَإنَّ شِبَعَهُ، وَرَيَّهُ ورَوْثَهُ، وَبَوْلَهُ في مِيزَانِهِ يَوْمَ القِيَامَةِ»: «هرکس با ایمان به الله و تصدیق وعده هایش، اسبی را در راه الله (برای جهاد) نگه داری کند، خوردن، نوشیدن، ادرار و سرگین آن اسب در ترازوی نیکی های صاحبش ثبت و منظور می شود».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

هرکس اسبی را برای جهاد در راه الله و کسب رضایت او نگه داری کند تا به وسیله ی آن جهت کسب رضایت الهی و تصدیق وعده ی او که می فرماید: «وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ» [انفال: 60] «و هر چه در راه الله انفاق کنید، پاداش آن به شما بازگردانده می شود و بر شما ستم نمی رود» با دشمن بجنگد، در این صورت الله متعال ثواب آنچه این اسب می خورد یا می نوشد یا حتی ادرار و مدفوعی که از آن خارج می شود، در کفه نیکی های وی در روز قیامت قرار می دهد. و در حدیث طولانی ابوهریره رضی الله عنه آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «الخَيلُ ثَلاَثَةٌ: هِيَ لِرَجُلٍ وِزْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ سِتْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ»: «اسب بر سه نوع است: نگهداری اسب برای برخی گناه و برای برخی وسیله ی آسایش و پوشاندن نیاز است و برای برخی هم اجر و ثواب دارد». و در ادامه می فرماید: «وَأَمَّا الَّتي هي لَهُ أَجْرٌ، فَرَجُلٌ رَبَطَهَا في سَبيلِ الله لأَهْلِ الإِسْلاَمِ في مَرْجٍ، أَوْ رَوْضَةٍ فَمَا أَكَلَتْ مِنْ ذَلِكَ المَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ مِنْ شَيْءٍ إِلا كُتِبَ لَهُ عَدَدَ مَا أَكَلَتْ حَسَنَاتٌ وكُتِبَ لَهُ عَدَدَ أَرْوَاثِهَا وَأَبْوَالِهَا حَسَنَاتٌ، وَلا تَقْطَعُ طِوَلَهَا فَاسْتَنَّتْ شَرَفاً أَوْ شَرَفَيْنِ إِلاَّ كَتَبَ اللهُ لَهُ عَدَدَ آثَارِهَا، وَأَرْوَاثِهَا حَسَنَاتٍ، وَلا مَرَّ بِهَا صَاحِبُهَا عَلَى نَهْرٍ، فَشَرِبَتْ مِنْهُ، وَلا يُرِيدُ أَنْ يَسْقِيَهَا إِلاَّ كَتَبَ اللهُ لَهُ عَدَدَ مَا شَرَبَتْ حَسَنَاتٍ»: «اسبی که برای صاحبش اجر و ثواب دارد، اسبی است که صاحبش آن را در راهِ الله و برای - جهاد یا - خدمت به مسلمانان در چراگاهی بزرگ یا کوچک نگهداری می کند؛ چنین اسبی برای صاحبش مایه ی اجر و ثواب است و هرچه از آن چراگاه یا مرغزار بخورد، به شمار برگ ها یا گیاهانی که می خورد، برای صاحبش نیکی نوشته می شود و به مقدار سرگین ها و ادراری که می کند برای صاحبش نیکی ثبت و منظور می گردد. و اگر اسب، طنابش را پاره کند و از یک یا دو تپه بگذرد، به تعدادِ جای پاها و فضولاتی که برجا می گذارد، به صاحبش اجر و پاداش می رسد؛ و چنانچه از نهری بگذرد و آب بخورد، حتی اگر صاحبش قصد آب دادن آن را نداشته باشد، الله متعال به اندازه ی آبی که این اسب نوشیده است، برای صاحبش اجر و پاداش منظور می فرماید». متفق علیه

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4181